

РЕШЕНИЕ

№ 6021

гр. София, 13.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **13031** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба вх. № 59-00-798#2/13.12.2024 г., депозирана от Р. Н. и М. М. Н., чрез адв. Г. С. Г. от КАК срещу Решение № ПИ-355/27.11.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 59-00-798/13.11.2025 г. подадена от Р. Н., действащ чрез пълномощника си адв. Г. С. Г., срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С240022-022-0044737/06.06.2024 г., издадено от главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Видно от подадена жалба от адв. Г. като пълномощник на Р. Н. и М. Н. се претендира, че М. Н. е трето лице със самостоятелни права върху сумата предмет на запора. С решение № ПИ-355/27.11.2024 г. директорът на ТД на НАП С. се е произнесъл по отношение на Р. Н., посочено в решението е, че е сезиран по жалба само от него, като и постановеното решение е било съобщено на Р. Н..

Противно на изложеното в жалбата до съда, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 5 от ДОПК трети лица могат да обжалват обезпечителната мярка, наложена от публичния изпълнител, само когато той я е наложил върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на тези лица. Предвид изрично предвиденото в цитираната разпоредба, то М. Н. не е имал право на жалба. Поради това и директорът на ТД на НАП С. се е произнесъл по жалбата само на Р. Н.. В самата жалба също се сочи, че в деня на запора същите вещи не са били във владението на М. Н..

С жалбата се оспорва решението като незаконосъобразно, като намира, че не са спазени процесуалните правила по издаването на оспореното Постановление за налагане на обезпечителни мерки, както и че, постановлението е неоснователно и немотивирано. Иска се от съда да бъде отменено потвърденото постановление, като незаконосъобразно.

Ответникът –директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и иска отхвърлянето и. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена-не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата на Р. Н., чрез адв. Г. е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 1 от ДОПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК и се оспорва от лице адресат на акта. Не се установява наличие на препятстващи съдебното производство основания по смисъла на чл. 159 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК, с оглед на което и съдът намира допустимост на съдебното разглеждане на жалбата по делото и следва да се произнесе по същество на правния спор.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установява се от приложената към делото административна преписка и доказателствата към нея, че обжалваното Решение, е във връзка с проведено административно производство по обжалването на

В ТД на НАП С. срещу Р. Н., с идентификационен номер на ФЛ [ЕГН], гражданин на У., с дата на раждане 16.02.1990 г. е образувано изпълнително дело №241523354/2024 г. за събиране на неплатени задължения, произтичащи от Изпълнителен лист №29/16.01.2024 г., издаден в полза на Районен съд - Свиленград. С ИЛ № 29/16.01.2024 г. жалбоподателят в осъден да плати по сметката на съда държавна такса в размер на 5.00 лв. и сумата от 111 384,68 лв., представляваща наложена глоба по влязло в сила на 05.01.2024 г. Споразумение №10/05.01.2024 г. по НОХД №20245620200011/2024 г., с което Р. Н. се признава за виновен, че е нарушил разпоредбите на чл. 10а, ал. 2, ал. 3 и чл. 10д, ал. 1, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Валутен закон (недеклариране пренасянето на парични средства в размер 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната), като е извършил престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК: „Който не изпълни задължение за деклариране на парични средства, пренасяни през границата на страната, и стойността на предмета на престъпление е в особено големи размери, се наказва с лишаване от свобода до пет години и с глоба в размер на една пета от стойността на предмета на престъплението.“

Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №0240022-048-0054092/19.04.2024 г., което е връчено на адв. Г. на 05.11.2024 г.

На 05.06.2024 г. в ТД на НАП С., чрез системата за сигурно електронно връчване, е получено писмо от Районен съд - Свиленград с изх. №2924/05.06.2024 г., в което се посочва, че РС - С., в

качеството си на взискател по ИД №241523354/2024 г. за събиране на задължението по ИЛ №29/16.01.2024 г., желае да бъде наложен запор на вземането на Р. Н., представляващо парична сума, находяща се за съхранение в КПКОНПИ, с адрес [населено място], пл. „Света Неделя“ №6. Към писмото е приложено съобщение изх. №4-ТД08ПЛ/УВ4357/03.06.2024 г. на КПКОНПИ ТД - П. до РС - С., в което подробно се описва, че със Споразумение №10/05.01.2024 г. по НОХД №20245620200011/2024 г. Р. Н. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 251, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година, като на основание чл. 66 от НК е определен изпитателен срок от 3 години, и наказание „Глоба“ в размер на една пета от стойността на предмета на престъплението, а именно: сумата от 111 384.68 лв., допуснато е обезпечение на наложеното наказание „глоба“ чрез налагане на запор върху една пета от сумата - предмет на престъпление. След влизане в сила на Споразумението, на основание чл. 13, ал. 1, т.7, във вр. с чл. 107, ал. 2 и чл. 116, ал. 1 от ЗОНПИ, с Решение №13/10.01.2024 г. на КОНПИ срещу Р. Н. е образувано производство за отнемане на незаконно придобито имущество в полза на държавата на намерените и иззети недекларирани парични средства, възлизащи на 556 923,40 лв. С Определение №660/16.01.2024 г. по ч.гр.д. №532/2024 г. на СГС е уважено искането на КОНПИ за допускане обезпечение на бъдещ иска, чрез налагане на обезпечителна мярка „запор“ на цялата сума - предмет на престъпление. Издадена е обезпечителна заповед от 16.01.2024 г. и е образувано изпълнително дело №28/2024 г. по описа на СИС при РС - Б.. След извършена проверка по реда на ЗОНПИ на основание чл. 13, ал. 1, т. 10, във вр. с чл. 140, ал. 2, т. 1 от ЗОНПИ е прието Решение №411/09.05.2024 г. на КПКОНПИ, с което производството срещу Р. Н. е прекратено, тъй като от събраните доказателства не се установява или не може да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито, и с Определение №7882/21.05.2024 г. по ч.гр.д. №532/2024 г. на СГС обезпечението е отменено, като е обезсилена издадената обезпечителна заповед.

С писмо изх. №4-ТД08ПЛ/УВ4357/03.06.2024 г. КПКОНПИ ТД -П. уведомява РС - С., че иззетите парични средства от Р. Н. в размер на 556 923,40 лв., след прекратяване на изпълнителното производство по ИД №28/2024 г. на СИС при РС - Б., следва да се върнат на Р. Н..Предвид това, след извършване на пълно имуществено проучване на жалбоподателя Р. Н., от което е установено, че същият е гражданин на Република У., няма адрес в Р. България, нито имущество и предвид това, че ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо вземане по изпълнителното дело, за обезпечаване събирането на публично задължение в общ размер на 111 389.97 лв., публичният изпълнител е издал ПНОМ с изх. №С240022-022-0044737/06.06.2024 г., с което е наложен запор върху вземане от трето задължено лице КПКОНПИ.

Постановлението е връчено на адв. Г. Г. на 05.11.2024 г. Издадено е Запорно съобщение с изх. №С240022-119-0011854/06.06.2024 г., което е връчено на КПКОНПИ по електронен път на 07.06.2024г. Същото е връчено и на Р. Н. чрез адв. Г. на 05.11.2024 г.

На 14.10.2024 г. в ТД на НАП С. е получено писмо с изх. №ЦУ015352/10.10.2024 г. от КПКОНПИ, в което комисията уведомява, че в качеството си на трето задължено лице е готова да изпълни наложения запор и запорираните парични средства са налични и се съхраняван в нает на КОНПИ банков сейф.

При така установената фактическа обстановка, настоящата инстанция прави следните правни изводи:

Обжалваното Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С240022-022-0044737/06.06.2024 г.също е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 226, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 167 от ДОПК, в компетентната ТД на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК, в предвидената за това форма.

На основание чл. 162, ал. 2, т. 6 от ДОПК, вземанията по влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата са публични държавни вземания. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 9 от ДОПК, принудително изпълнение на публични вземания се предприема въз основа на влезли в сила решения, присъди и определения на съдилищата. В процесния случай са налице изискуеми вземания на държавата в лицето на Районен съд - Свиленград като вискател по ИЛ №29/16.01.2024г., издаден на основание сключено Споразумение №10/05.01.2024 г. по НОХД №20245620200011/2024г., което има последиците на влязла в сила присъда.

Задълженията на Р. Н. не са платени доброволно, поради и предпоставката на чл. 195, ал. 1 от ДОПК е налице.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК гласи, че обезпечението се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Целта на производството по обезпечаване на публичните задължения е да защити интереса на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. Обезпечението е допустимо при наличие на обезпечителна нужда, която е определяща за налагането на обезпечителните мерки.

Обезпечителната нужда от своя страна се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В тази връзка, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. В настоящия случай, обезпечителната нужда е обоснована, след извършена преценка от публичния изпълнител, със затрудненост на събирането на изискуемото и установено публично вземане, поради обстоятелствата, че не са предприети действия за погасяване на дълга от длъжника.

В представено по делото от жалбоподателя Определение рег. № 427 от 08.10.2025год. на Окръжен съд – Хасково по ч.н.д. № 20255600600825 от 2025год. на същия съд, с което е потвърдено Определение №158/15.08.2025г. , постановено по НОХД№ 11/2024год. по описа на РС – Силистра, също подробно се обосновава, че в случая не е отпаднала обезпечителната нужда и материалните основания наложили допускане на обезпечението, което е основният въпрос и в образуваното пред тях производство.

Противно на изложеното в жалбата, в същото цитирано определение от решаващия съд се излагат мотиви, че сведенията, че собственик на недеklarираните парични суми е М. М. Н., не са така категорични, както са окачествени от жалбоподателя.И второ парите са родово определени вещи и главен индикатор за собствеността им е лицето, в чието държане са открити.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че оспореното решение е съобразено с приложимото материално право, не се констатира процесуални нарушения и не противоречи с целта на закона и принципите на АПК, поради което и не са налице предпоставките за отмяна на наложената обезпечителна мярка.

С оглед изхода от спора и направено искане-на ответната страна се дължат разноски, в размер на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 102.26 евро.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба вх. № 59-00-798#2/13.12.2024 г., депозирана чрез адв. Г. С. Г. срещу Решение № ПИ-355/27.11.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 59-00-798/13.11.2025 г. подадена от Р. Н., действащ чрез пълномощника си адв. Г. С. Г., срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С240022-022-0044737/06.06.2024 г., издадено от главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Р. Н., с идентификационен номер на ФЛ [ЕГН], гражданин на У., с дата на раждане 16.02.1990 г. да заплати на Териториална Дирекция на Национална Агенция за Приходите, сумата от 102.26 евро, представляваща разноски в производството за юрисконсултско възнаграждение.

Р. е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: